

даруваше коледаритѣ, тримата започнаха тихо да припѣватъ :

Колкото сме, Боже ле, думи рекли,
толкозъ здраве, Боже ле, въ тази кжща!

Излизатъ отъ кжщата на дѣдо Тилилейкови; ечатъ пѣснитѣ имъ по бѣлитѣ улици на селото, а старцитѣ увиватъ вѣнци отъ сламата, която бѣха постлали на вечерята и ги слагатъ по дърветата за плодовита година.

Надъ селото блести хубавиятъ снѣженъ день, изъ въздуха ечатъ пѣснитѣ на млади коледари:

— Богъ се роди, Коледо!...

